

655 МАМА - СЛОВО ЦЕ НІЖНЕ Й МИЛЕ

Мама - это слово мне мило

1. Ма_ ма - сло_ во це ніж_ не й ми_ ле. Ма_ ма!
 2. Ма_ ма! Як во_ на хви_ лю_ ва_ лась, скіль_ ки
 3. Хто нас бу_ де в го_ рі вті_ ша_ ти? Хто так,
 4. Ніж_ ність про_ яв_ ляй_ мо до ма_ ми, зав_ жди
 5. Дру_ же, па_ м'я_ тай: до_ ве_ деть_ ся жа_ ти

1. Скіль_ ки в ній доб_ ро_ ти! Ма_ ма на ру_ ках нас но_
 2. за_ зна_ ва_ ла три_ вог! Змор_ шки й си_ ви_ на до_ да_
 3. як ма_ ту_ ся, про_ стить? Хто так змо_ же нам спів_ чу_
 4. ми ї_ ї бе_ ре_ жім. Мо_ же, ма_ ми ско_ ро не
 5. все, що сі_ яв в жит_ ті. Ма_ му по_ ва_ жай - і всміх_

1. _си_ ла і нас бе_ рег_ ла від бі_ ди.
 2. _ва_ лись - ба_ чив це все_ ви_ дя_ чий Бог.
 3. _ва_ ти в го_ рі і в скор_ бо_ тах у_ сіх?
 4. ста_ не: візь_ ме Бог ї_ ї в віч_ ний дім.
 5. _нет_ ся щас_ тя, мир і ра_ дість то_ бі.

1. Ма_ ма на ру_ ках нас но_ си_ ла
 2. Змор_ шки й си_ ви_ на до_ да_ ва_ лись -
 3. Хто так змо_ же нам спів_ чу_ ва_ ти
 4. Мо_ же, ма_ ми ско_ ро не ста_ не:
 5. Ма_ му по_ ва_ жай - і всміх_ неть_ ся

1. і нас бе_ рег_ ла від бі_ ди.
 2. ба_ чив це все_ ви_ дя_ чий Бог.
 3. в го_ рі і в скор_ бо_ тах у_ сіх?
 4. візь_ ме Бог ї_ ї в віч_ ний дім.
 5. щас_ тя, мир і ра_ дість то_ бі.